

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף צג עמוד א

- א** על מי נאמר במשנה שחייב כרת אם נמנע מלהביא את פסחו ?
- ב** לר' עקיבא, לענין מה הוקש טמא למי שהיה בדרך רחוקה ?
- ג** למה הנמצא בדרך רחוקה נזכר בתורה במיוחד שדינו להידחות לפסח שני ?
- ד** באלו אופנים אדם מתחייב כרת על ביטול פסח במזיד ?
- ה** גר שנתגייר או קטן שהגדיל בין פסח ראשון לפסח שני, האם הם חייבים בפסח שני ?

- א** על הנמנע מלהביא פסח במזיד.
ולרב ששת, אף אונן שנמנע מלעשות את הפסח על ידי שליח, חייב כרת.
- ב** כשם שאין שוחטים על הטמא, כך אין שוחטים על הנמצא בדרך רחוקה.
ולרב נחמן, ר' עקיבא לשיטתו שאין שוחטים על טמא שרץ, אף שיכול להיטהר ולאכול בערב, כך גם אין שוחטים על הנמצא בדרך רחוקה.
- ג** רב נחמן: לפטור מן הכרת אף את היכול להגיע לירושלים עד הערב [וישלה את פסחו].
רב ששת: ללמד שנדחה לגמרי מפסח ראשון, ואין אחרים שוחטים הפסח עבורו.
- ד** רבי: בין אם הזיד בראשון ושגג בשני, ובין אם שגג בראשון והזיד בשני.
שפסח שני הוא רגל בפני עצמו, וכל אחד מהפסחים הוא חיוב בפני עצמו.
ר' נתן: אם הזיד בראשון, ואפילו אם עשה את השני.
שגג בראשון והזיד בשני פטור מכרת, שהשני אינו אלא תשלום לראשון.
ר' חנניא: רק אם ביטל את שניהם במזיד.
שהשני הוא תשלום לראשון [ולכן השוגג בראשון ומזיד בשני פטור].
ופסח שני אף מתקן את העבירה של ביטול פסח ראשון במזיד.
- ה** רבי: חייבים בפסח שני, ואם ביטלו במזיד חייבים כרת. שפסח שני הוא רגל בפני עצמו.
ר' נתן: פטורים מפסח שני. שפסח שני הוא תשלום למי שנתחייב בראשון ולא הביא.